REGIAE SCIENTIARUM ET LITTERARUM
ACADEMIAE HAUNIENSI

B. G. NIEBUHRIUS.

Quam secutus rationem Vobis potissimum, viri clarissimi, inscribendam esse statuerim hanc Byzantini corporis partem, id paucis exponi, Vobisque, nisi admodum fallor, probari poterit. Societates eruditae, ad culturam incrementaque doctrinae institutae, in civitate litterata, quae cuique nationi propria est, Senatus locum tenere mihi videntur, quem vel peregrinis adire liceat, ut, quoties opus sit, ad auxilium ferendum hortentur, pro beneficiis acceptis gratias agant, egregie facta collaudent. Atque hoc quidem si vel cuivis peregrino facere licet, quanto id magis a Vobis, viri clarissimi, mihi concedi oportet, qui nascendi iure, munerumque in re publica cum civium plausu olim gestorum memoria, fretus, popularem vestrum me ferre nun-

quam desinam, quem denique Vos collegii vestri honore dignum esse censuistis? Iam primum autem in limine operis quod Reiskiani commentarii parte inedita ornabitur, praedicanda mihi est memoria ΣΥΜΗΙ. Qui quum sapienter intelligeret quam pretiosae essent schedae viri summi, quem plerique eius aevi homines eruditi superbe atque imperite despiciebant, eas, munifice a vidua redemptas, bibliothecae suae paravit, litterarumque commodo servavit: servavit dico: etenim in tanta quae subsequuta est tempestate atque rerum conversione, nisi vir ille ceteris dissimilis fuisset, labores Reiskii aut interiissent plane, aut fortasse, vili, si fieri posset, pretio coempti, Dibdino aliquo agente, in Lucullorum bibliothecas detrusi essent, unde negant redire quicquam quod semel sepuleris istis illatum sit. Male sit vobis, malae tenebrae Orci! Nunc autem plane contraria ratione evenit, ut post aliquot annos cum reliquis copiis Suhmianis in bibliothecam Regiam Hauniensem migrarent; huiusmodi divitiis ornari dignissimam; quippe quae splendore codicum praesertim qui ad litteras graecas orien-

*talesque pertinent ceteris per septentrionis regiones
positis praefulget fere omnibus. Iam vero quum
talis sit, peregrini quoque pariter cum civibus
liberrimo ad eius thesauros gaudent aditu: verum-
tamen vestrales, quae maiorum fortuna et sapientia
bibliothecis intulit, gnaviter eruunt ipsi, publicaeque
luci atque utilitati tradunt. Hinc praeclaram in
Germania atque in universum apud cunctos bonae
doctrinae aestimatores aequos et peritos sibi lau-
dem peperit O. D. BLOCHIVS, qui, prolatis
Herodiani Galenique libris, inter illos censetur
qui reductis peculiari saeculi nostri felicitate in
vitam libris veterum, communes extiterunt philo-
logorum benefactores: non minus insignis acumine
ingenii doctrinaeque praestantia, dum depravatam
unici codicis scriptionem emendat. Eum igitur per
litteras adii, simulac de edendis Reiskianis cogi-
tationem susceperam, idque eo magis quod, propter
tot annorum absentiam, parum gnarus mutationum
quae interea accidissent, nescio quomodo mihi
persuaseram adscriptum esse Regiae bibliothecae
Virum clarissimum. Respondit ille comiter atque*

amice, pro more ingenii; meque, non esse provinciam suam quàm autumabam, edocuit, commendavit autem ad perficienda quae cuperem, SALOMONIDEM. Qui laborem haud cunctanter susceptum quam sedulo, quam accurate executus sit, quam strenue enisus ut, sublatis mendis plurimis quae festinanti Reiskio adhaeserant, limatius ipso archetypo prodiret quod mihi comparabat exemplum, quot eruditionis in universo negotio ediderit documenta, longum foret enarrare; silere de iuvenis egregii meritis, nefas. Reiskiani libri usum liberimum, ut is tam accurate posset transcribi, concessit WERLAUFFIUS, V. cl.: cui rationes meas dignas videri quas adiuvet, et laetor, et inprimis mihi honorificum esse duco; eumque rogo, ut gratias quam amplissimas sibi agi sinat; meque de tali moderatore gratulantem bibliothecae, quam vetere amore amplector, aequis auribus audiat. Vos autem, viri clarissimi, valete, favoremque quo me ornastis, servate mihi perpetuum.